

DUIVENDAGBOEK FEBRUARI 2013

Sommige mensen denken dat schrijven een gave is en dat is gedeeltelijk ook wel zo, maar invloeden van buitenaf zijn niet te onderschatten . De inspiratie speelt zeer zeker ook een rol , de

omgeving waarin je werkt en de goesting om te schrijven .

Ik was 13 jaar nachtwaker in een vacatiecentrum en omstreeks middernacht was ik daar baas na God . Een hotel met soms meer

dan 500 slapende gasten en één man die in staat voor hun veiligheid . Vele eenzame uren , soms onderbroken door momenten van actie . Tussentijdse bezoeken voor mensen in nood , gaande van een aspirientje tegen de koppijn , tot een beroep op politie of dokter . Ik heb de gewoonte om vooraleer ik iets neer pen, dit eerst te schrijven in mijn hoofd . Maar daarvoor is een zekere rust nodig en die geestelijke rust had ik wel ruimschoots tijdens mijn nachten in de Floreal . En dus schreef ik in mijn hoofd , artikels , wandelend door de gangen van het hotel , onderwijl routinematig , de vitale punten controlerend ;

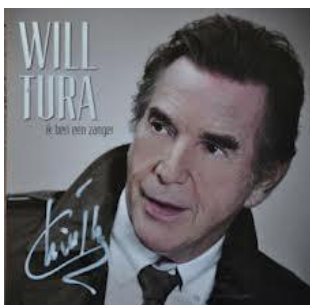
Als je dergelijk werk een tijdje doet , dan vergroei je zo'n beetje met het gebouw en dan voel je instinctief als er iets niet in de haak is ! Er waren van die nachten dat er een vredige rust neerdaalde over het hotel maar er waren ook van die nachten waar ik bij de aanvang van mijn dienst al geconfronteerd werd met allerlei negatieve zaken en toestanden die niet toelieten om verhaaltjes te schrijven en op te slaan in mijn achterhoofd . In de receptie , het zenuwcentrum van het hotel , stonden de computers waarop je de parameters kon aflezen van de technische apparatuur in het gebouw . Aan de balie kon een klant met een probleem mij oproepen, om het even waar ik mij

bevond in het gebouw . Op een van die computers kon ik ook temperatuur en verluchting regelen ; Maar.....op die computer kon ik ook een word-document maken . En dustijdens rustige nachten , na een ronde door het gebouw , bracht ik stukken van het verhaal over op de PC van het “ werk “ en tegen de morgen bracht ik een floppy-disk in en floep....mijn verhaal was opgeslagen . En met het floppy-tje (ondertussen is dat ook al iets dat middeleeuws is) in mijn binnenzak toog ik huiswaarts . Zodoende had ik van vele noden een deugd gemaakt en had ik telkens een mooi verhaal voor mijn krantje

“ De Duivenbode “ . Nu ik met pensioen ben , en het is algemeen bekend dat mensen met pensioen geen tijd hebben , moet ik tijd maken voor het op poten zetten van een verhaal . Bovendien heb ik een nogal actieve echtgenote die mij probeert te “ organiseren “ en ja ...soms heb ik heimwee naar de wandelgangen van de Floreal in Blankenberge aan zee ! Het is een lang verhaal om duidelijk te maken dat ik qua artikels niet meer zo productief ben als vroeger, gewoon omdat de voorwaarden hierboven aangehaald niet vervuld zijn .

Dit gezegd zijnde ga ik over tot de orde van de dag . 2 Februari 2013 . Lichtmis . 60 jaar geleden een belangrijke datum omdat na de vroegmis de duiven gekoppeld werden in overeenstemming met de natuur die stilaan aan het ontwaken ging . Memorabele dag ook omdat Sven Nys in Louisville voor de tweede maal wereldkampioen werd in het veldrijden ; Het resultaat en de som van kracht , ervaring, stielkennis en vooral “ er alles voor doen “ . De morgen daarop hoorde ik Wil Tura op de

radio in een uitgebreid interview Het levensverhaal van een zanger. 50 jaar aan de top !! Wat hebben Sven Nys en Wil Tura gemeen ? Het zijn alle twee perfectionisten ! Het moet in orde zijn tot in het

kleinste détail . De link naar de duivensport is nu niet ver weg . Waar vroeger pas rond deze tijd aan koppelen gedacht werd vliegen nu reeds jonge duiven rond het hok . Als je wil uitblinken met jonge duiven kun je niet anders . Meer nog , je moet ze bovendien extra opvolgen en alles geven wat ze nodig hebben . Hier in Lissewege worden ze verwend met alles wat voorhanden is . Zo maak ik veel gebruik van levertraan en vitamineral op het eten . Daar toe neem ik 3 kg eten en doe daar 1 soeplepel levertraan op , gevolgd door 2 soeplepels naturaline ; Vervolgens meng ik daar wat melkpoeder voor schapen onder . Zo'n dikke soeplepel . Dat maakt het eten extra plakkerig en dat wordt dan afgedroogd met 2 a 3 soeplepels vitamineral ; Aan mijn kweekmengeling wordt ook extra klein spul toegevoegd en wildzaad omdat duiven dat nu eenmaal graag azen . Ook is er steeds een mix voorhanden van grit , roodsteen, klei , zeewier , eivoer enz..

Zodoende komen er nu rond de 30 jongen buiten , liggen er nog zo'n 16 in de schotels afkomstig van de tweede leg , en ben ik de 2de ronde aan het ringen . Over ringen gesprokenOp een morgen enkele dagen geleden ontdekte ik in mijn lijst een koppel dat ik vergeten te ringen had ; Niet verschieten, maar ze waren 18 dagen oud ! Inderdaad ! En ik stond er mee in mijn handen twijfelend of ik het alsnog zou proberen ...Ik had het ooit eens gedaan met jongen van 14 dagen oud bij een kampioen (en uit een kampioen !) op voorwaarde dat ik ze mocht hebben indien ik ze nog kon ringen . Na een halfuur zaten MIJN ringen rond hun pootjes . Maar nu hadden ze al een staartje en pluimen in plaats van stoppels...Wat ik zelf niet voor mogelijk hield lukte toch , na veel geduld , met wat olie en veel zweetdruppels op het voorhoofd . Bijgaande foto toont de jongskens een paar uur na het ringen . Ik had wel wat geluk dat de beestjes zwarte pootjes hadden want naar mijn gevoel zijn die met witte

pootjes veel teerder van vel . Op zeker ogenblik moet je toch wat kracht zetten en als je het vel van de teentjes kapot trekt mag je het vergeten. Maar goed , ik heb de klus geklaard zonder schade aan de pootjes , en toch kijk ik verwonderd naar het resultaat , want het is echt wel gekkenwerk ! Dan had ik ook nog een probleem met het buitenkomen van de jongen. Ik heb een erker voor hun hok , een soort vergrote spoetnik zeg maar , en ze kunnen langs daar naar buiten door een kleine opening . Later

kunnen ze dan naar binnen langs de enige ingang met het EC systeem en in de gang voor de verschillende afdelingen . Dus zaten ze met een stuk of drie parmantig van het uitzicht te genieten , in de opening , terwijl hun collega's op hun honger bleven !! Het was de bedoeling dat ze van daaruit de verkenning begonnen met een vluchtje van een paar meter naar het dak van de veranda ; Maar dat vertikten ze . Een plank met een tegengewicht aan de binnenkant bracht soelaas en vanaf dan kon de pret niet meer op en konden ze nieuwsgierig de omgeving verkennen . Ook daar heb ik een paar fotootjes van genomen die ik jullie niet wilde onthouden .

Dit was dan ongeveer het laatste nieuws uit ons witte polderdorp .

Langzaam maar zeker komt het seizoen 2013 in zicht .

Ik ben er klaar voor !! U ook ?

Met vriendelijke groeten

Roger Casier